

vil der altsaa være mindre Betænkelse, end ved den Begunstigelse i det Hele, som der er tilstaaet Banken, ligesom, det ogsaa vil sees af Udvalgets Betænkning, at denne Begunstigelse ikke skal gjælde for de simple Laanekasser. Ministeriet er ligeledes enigt med det ærede Udvalg i, at det vil være hensigtsmæssigt, at det Ministerium, som specielt skulde overdrages Tilsynet med Creditforeningen og varetager de Anliggender, som dermed staae i Forbindelse, rettest vil være Indenrigsministeriet. Der er imidlertid et Par enkelte Punkter, som jeg vil tillade mig at omtale paa Indenrigsministerens Vegne, som for Dieblirket er fraværende i Landstinget. Hvad saaledes § 2 Lit. a angaaer, er der fra Regeringens Side ingen Betænkelse ved at indrømme Brugen af ustemplet Papir til slige Gjældsforfrivninger, og det saameget mindre, som en Nægtelse af en saadan Tilladelse vilde være næsten det Samme som at gjøre Foreningen umulig. Ligeledes kan der ikke være nogen Betænkelse ved, at Gjældsbeviserne lyde paa Hænderhaveren, naar kun den Betingelse bliver tilbage, som ligger i Creditforeningens Væsen, at de blive rentebærende.

Hvad Litra c angaaer, da har den Begunstigelse, der herved tilfuges givet Creditforeningen, frembudt nogen Betænkelse. Den lignende Begunstigelse, som for Tidens er tilstaaet Nationalbanken, og som senest ved Kgl. Resolution af 5te Decbr. 1847 er bleven forlænget paa 5 Aar, og hvorefter der for Banksejlers Forsendelse kun betales $\frac{1}{4}$, og for Sølvs $\frac{1}{2}$ af den reglementerede Porto, medfører navnlig, hvad Sølvsforsendelser angaaer, et ligefremt Tab for Postkassen, der derved ikke faaer de Udgifter erstattede, som kunne beregnes at være forbundne med Sølvs pengenes Transport. Imidlertid troer jeg for det Første, at man dertil kan erindre, at det vistnok i Begyndelsen vil være forholdsvis sjældent, at Bestyrelsen af disse Creditforeninger vilde komme til at affænde redePenge; for en større Deel eller maaskee for største Delen vilde deres Forsendelser vistnok komme til at bestaae i Papirer; og dernæst forekommer der mig at være overveienende Grund til, selv om der end deraf maatte flyde noget Tab for Post-

kassen, dog at tilstaae Creditforeningerne en lignende Begunstigelse som den, der i den omhandlede Henseende er tilstaaet Banken. Det er vistnok en passende Maade, hvorpaa det Offentlige kan komme disse Institutioner imøde. Skjøndt det Forslag, som foreligger til Nedsættelse i Pakkepost-Portoen, gaaer ud paa, at slige Begunstigelser skulle ophøre for at simplificere Administrationen, saa troer jeg dog, at Intet er til Hinder for, at denne Bestemmelse antages saaledes, som den her er redigeret; thi, da den vedkommende Bestemmelse i Lovudkastet efter denne Redaction blot tilfigter samme Nedsættelse i Portoen, som er tilstaaet Nationalbanken, saa falder det af sig selv, at naar Nationalbanken mister denne Begunstigelse, vil det Samme blive Tilfælde med Creditforeningerne. Det ligger desuden i Sagens Natur, at en senere Lovbestemmelse, om den endogsaa kom om en meget kort Tid, maa kunne modificere Forholdet. Hvad Lit. d angaaer, er der fra Regeringens Side heller ikke Noget at erindre imod, at der gives den her foreslaede Tilladelse til at tage højere Rente end de sædvanlige 4 pCt., og det saa meget mindre, som det rimeligvis ikke vil være lang Tid, efterat Freden er sluttet, inden den lovbestemte Rente forandres her i Landet (Hør!)

Bregendahl: Med Hensyn til hvad den ærede Ste Kjøbenhavnsske Rigsdagsmand for yttrede om at forandre Udtrykkene, som ere brugte i Forslagets § 2 Lit. b., nemlig Ordene „naar de ikke opfyldte deres contractmæssige Forpligtelse“, til hvad der findes i Bestemmelsen om Bankens Ret til at betinge sig en lignende Forret, nemlig til Udtrykket „naar Gjælden ikke betales“, skal jeg tillade mig at bemærke, at ved Forslagets Affattelse har jeg med Billigt gjort denne Forandring, fordi jeg troede, at det maaskee kunde være tvivlsomt, om ikke Ordet „Gjæld“ i Placaten af 1837 kunde forståes ubelukkende som indbefattende alene „Gjældsstolen“.

Jeg antager det af meget stor Bigtighed for Foreninger som den, vi her omhandle, at de erholde Betalingen prompte med Hensyn til de aarlige Renter og Afdrag, som ville være at yde; thi det er ved en slig prompte Betaling til Foreningerne, at disse atter skulle sæt-